

AVANDUSE VALLA KAJA

NR.11(47)

NOVEMBER

1999

KÄRUS SELGUS 5. SUPERISSI

Kärus on saanud juba traditsiooniks igal aastal isadepäeval rahvamajja koguneda, et oleks rõõmu nii lastele kui päevakangelastele.

Alati esinevad lapsed väikese kontserdiga ja pärast seda on sõna isadel. Kooli naispere koostab korraliku võistluskava, mis paneb proovile isade osavuse, tarkuse, elukogemused, kiiruse ja andekuse. Igal aastal on ülesanded erinevad. Tänavu tuli isadel joonistada perepilt, teha lipsusõlm, õpetada luuletused, laulda karaoket ja teha kõigile pidulistele süüa. Otse loomulikult hindab nende tegevust emadest koosnev žürii, kes selgitabki välja superissi.

Kui isad on peo alguses pisut ehmunud ja häbelikud, siis pärast pidu arvavad nad küll, et tulevad edaspidigi. Kuulutame kõik kohaletulnud julged isad superissideks, aga vaid üks on see KÕIGE SUPERISSI.

Siinkohal avalikustame kõik senised Käru superissid:

1995 – Raivo Sepp

1996 – Harri Jaaniste

1997 – Varmo Puusep

1998 – Raimo Birnbaum

1999 – Tiido Kulles

Järgmise isadepäevani!

Önnela Pärnaste

SPORTLIK ISADEPÄEV

Isadepäeva puhul toimus sportlik perepäev põhikooli võimlas. Koolis anti sellest teada juba mõni päev varem, et saaks otsustada perega osa võtta ja treenida. Meie perest oli osavõtjaid kaks – mina ja isa. Esimeseks alaks oli teatevõistlus, igas võistkonnas kaks liiget. Rada tundus algul küllaltki raske. Kõigepealt pidi jooksmas mööda kitsast pinki, tegema matil kaks kukerpalli, august läbi ronima, siis võis valida, kas viskad palli korvi, hüppad hüppenõoriga, ajad tennisepalli auku või sõidad väikese võimlemisrulliga mööda maad. Arutasime isaga, mida teeme. Teatevõistlusest võttis osa palju võistkondi ja võistlus oli pingeline, kuid meil õnnestus saavutada kolmas koht. Hiljem toimusid emade ja tütarde võistlused. Isad ja poisid mängisid korvpalli. Isadel tuli mängida ainult ühe käega ja teises käes hoida lisapalli. See oli põnev. Tasavägise mängu võitsid isad. Minule meeldis kõige rohkem teatevõistlus, isale aga korvpall. Oli väga tore päev ja meeldis kõigile. Selliseid perepäevi võiks olla rohkem.

Tuuli Pruul

Minu arvates on hea isa selline, kes ei pea iga päev tööl käima ja kellel on palju vaba aega, et minuga tegelda, kellega saaks käia suvel koos reisimas ja teha igasuguseid huvitavaid asju. Minu isa on ka hea isa, kuid tal ei ole palju vaba aega, ainult suvel puhkuse ajal. Vahel isa riidleb minuga, kui mul on midagi kas õppimata või halvasti õpitud. Suvel on kõige huvitavam, siis saan koos isaga ujumas ja marjul käia. Sügisel käime vahel koos seenel ja pähkleid korjamas. Talvel ei ole isal eriti palju aega, sest tal on selline töö. Kui saaks rohkem koos millegagi tegeleda, oleks ikka tore küll!

Carolin Goldberg

Minu isa on põllumees, ta armastab jälgida loodust ja selle järgi oma töid sättida. Meil on kombain, traktor, silokombain, veoauto ja sõiduauto. Kõik masinad on korras, sest isa tunneb neid. Isa on mind õpetanud autoga ja traktoriga sõitma. Isale meeldib oma töid planeerida ja mõnikord arutame seda koos. Isa armastab ristsõnu lahendada, mõnikord teen minagi ristsõna.

Koos isaga ma vaatan loodusaateid, naljasaateid ja spordisaateid. Nüüd me oleme lausa koos korvpalli vaatamas käinud Tartus. Isa on maias, ta armastab kõige rohkem ema tehtud pannkooke. Mina ka.

Selline peakski olema üks hea isa – nagu minu isa.

Rein Miller

Hea isa peaks olema lahke, ta ei peaks olema väga karm. Ta võiks olla tark, et ta saaks õpetada, kui sa midagi ei tea.

Minu isa on täpselt selline, nagu ma kirjeldasin. Ta on lahke, mitte väga karm, ta õpetab mind, kui ma midagi ei tea ja lisaks võtab ta mind igale poole kaasa. Me käime mõnikord koos linnas ja näitustel, mõnikord lähen temaga kaasa, kui ta teeb põllutöid. Isaga saab alati nalja.

Jaana Ahlberg

Hea isa peab olema selline, kellega saab igasuguseid asju teha. Minu isa on talumees ja peab talu. Mina toon koos isaga metsast kuuske ja teeme koos traktorit.

Jaan Raimla

Hea isa peaks olema kannatlik ja mitte iga asja peale ärrituma. Tal peaks jääma aega laste jaoks. Hea isa ei tohiks juua liialt alkoholi ja ei tohiks ka suitsetada. Hea isa peaks andma lastele head eeskujut ja olema rõõmsameelne.

Minu isa on bussijuht. Mu isa vastab peaaegu kõikidele mu nõuetele. Ta on täitsa tore isa! Ta annab meile küll head eeskujut, aga ta peaks olema rohkem rõõmsameelne. Koos isaga vaatame me televiisorit. Kui televiisorist korvpall tuleb, oleme isaga ainukesed, kes vaatavad. Teised lähevad alati ära, sest neile ei meeldi korvpall. Ma abistan oma isa puude ladumisel, puude tassimisel ja puude okste vedamisel. Kui isa vajab katusel abi, pean tingimata mina minema katusele, sest teised kardavad kõrgust. Tavaliselt lähen ma katusele vabatahtlikult. Koera kammimisel ja pesemisel vajab isa alati abi, sest meie koer ei kannata pesemist ja kammimist. Kammimisel pean ma harilikult koera karvu korjama. Mulle meeldib isa aidata!

Mariann Sirgmetts

Hea isa peaks olema piisavalt aega oma laste jaoks. Ta peaks õpetama lapsi kõike tegema. Isa peaks olema hooliv, hoolitsev, aga ka piisavalt range.

Meie isa on lahke, nutikas, mõistlik, abivalmis ja range. Isa lubab meil oma tööriistadega meisterdada. Ta õpetas meid traktoriga sõitma ja haakeriistu kasutama. Kuna isa on kodus ainult nädala lõpus ja suvepuhkuse aeg, siis kuulub see aeg meile vennaga! Talvel tegeleme arvutiga ja räägime igasugustel teemadel, eriti autodest. Suvel käime palju ujumas, looduses ja vahel kalal.

Taavi ja Tanel Sarnet

Oma isast ja sellest, milline peaks olema hea isa, kirjutasid Simuna Põhikooli õpilased.

SAKSAMAAD KAEMAS

Kümme aastat tagasi sõlmiti Saksa Schleswig-Holsteini liidumaa Plöni kreisi ja Lääne-Viru maakonna vahel koostööleping. Sõprusuhete kümnenda aastapäeva tähistamiseks sõitis Saksamaale Lääne-Viru delegatsioon, kuhu kuulusid maavalitsuse ja omavalitsuste esindajad ning kultuuritöötajad. Avanduse valla esindajana käis Plönis volikogu esimees Jaan Kiisk.

Minu jaoks tuli see sõit liiga eksrompt. Paljud asjad, kui ma oleksin teadnud, oleksin valmistanud ette, küsimustikud ja muu. Aga teisest küljest oli delegatsiooni kõik niivõrd rangelt piiritletud, et me olime nagu valvesõdurid selles meeskonnas. Ootasime käsku, millal sööma minna, millal jooma minna, millal vahetada riideid ja millal mitte. Omatahtsi tegevust oli väga vähe. Meie põhiline roll selles pidulikus seltskonnas oli saatjaskonna roll. Üks mees kandis väga suurt koormat – see oli maavanem, kes oli ametlik esindaja, kõnepidaja, muusik, pillimängija. Organisatoorne pool oli Valdur Liivi õlul. See läks mingil määral lahku sakslaste endi poolt organiseeritust. Sakslased on tuntud oma täpsuse poolest, aga suhtlemises meiega nad sellega üldse ei hiilunud. Meile antud plaan, läks lahku tegelikkusest ja sellest tekkisid arusaamatused. Meid jagati kahte gruppi, üks läks Kieli, teine Lübecki. Lübecki grupp ootas kolm-neli tundi, jõudsid pidulikule üritusele vaevu ja jäid söömata. Nii et saksa täpsus jättis küll soovida.

Mingil määral oli sellest Saksamaal käigust kasu. Üks kindel asi – omavalitsussüsteemi ülesehitusega saime ikka natuke tutvuda. See näitab, et Saksa omavalitsuse ülesehitus on demokraatlik ja sealt meil on õppida. Saksa pole ainuke sellise ülesehitusega, see on levinud rahvademokraatlik omavalitsus. Kui meil on võimalus kaasa rääkida haldusreformis, siis saime kindluse, et seisame õige asja eest. Enesekindluse saamise mõttes oli see väga hea kõik. Lihtsad liitjad-lahutajad küll kergelt ei pääse – õnneks oli see delegatsioon circa 90 inimest Lääne-Virust. Meie maakonnas on nüüd nii palju mitmekülgsemalt haritud inimesi. Kuigi spetsialistid on sellega kursis niigi.

Reis kestis 7 päeva. Hea meelega oleks teinud selle ära 5 päevaga. Paar päeva läks seal liiga pikaks – hakkas ära tüütama. Igasugused vastuvõtud – see on rutiin, mida ei tahakski teha, kui pole harjunud tegema. Sõit oli ka üsna pikk, kokku üle nelja päeva. See oleks ka võinud lühem olla. Siis võinuks päris rahul olla.

Üks mõte sai seal idanema pandud – et saaksime leida omaale sõprusvalla sealt. Sakslastega on see eriline pikaajaline protsess, mis kestab tavaliselt 3-4 aastat. Enne käiakse läbi, uuritakse, kombitakse ja lepinguteni jõutakse sellise pika aja pärast. Sakslastega ei saa nii nagu soomlaste, rootslaste või norralastega – üks kõik siia, teine sinna ja kirjutataksegi lepingule alla. Nendega suhtlemine on reserveeritud ja nad õpivad oma partnerit väga hästi tundma. Aga kui on võimalik, siis ma arvan, et oleks kasulik ka nendega sõprusuhted luua.

#####

VOLIKOGU 17.11.99:

- ✦ volikogu aseesimeheks valiti Väino Haiba
- ✦ Avanduse vallavanemaks valiti Jüri Aavik
- ✦ moodustati alljärgnevad komisjonid ja määrati komisjonide esimehed:
- 1. revisjonikomisjon – esimees Reet Maadla

- 2. kultuuri- ja spordikomisjon – esimees Önnela Pärnaste
- 3. eelarve- ja ehituskomisjon – esimees Jaan Kiisk
- 4. haridus- ja sotsiaalkomisjon – esimees Maimu Kull
- 5. maakomisjon – esimees Kulle Põldmaa
- 6. majanduskomisjon – esimees Helmut Hiietamm

- ✦ kinnitati Avanduse Vallavolikogu reglement
- ✦ volitati Avanduse Vallavalitsust tegema kõiki maareformi seaduse §-s 22² lg.1 nimetatud erastamise eeltoiminguid

STRESS!



Ikka kipub juhtuma nii, et tööd kuhjuvad, inimesed käivad närvidel ja kogu maailm tundub must. Stressi peletamiseks on lihtsaid võtteid. Proovida tasub – lõbusamaks läheb olemine igal juhul, kuigi mured jäävad.

PEA VASTU VIIS MINUTIT Ebameeldivate tööde alustamisel või raskete harjutuste sooritamisel leia endas tahtejõudu vastu pidada viis minutit. See sisseelamise aeg on raskeim, vahel põrgulikult vastumeelne. Ent üheksal juhul kümnest märkad, et viie vapralt vastu pandud minuti järel saad ka edaspidisega hakkama, oled iseenda üle võidu saavutanud.

RAPUTA PINGE MAHA Seisa minut aega püsti ja tee, nagu raputaksid endast välja midagi ebameeldivat. Käsi raputades hinga järskude jõnksatustega välja kopsusoppide jääköhk. See harjutus sobib hästi pärast kohtumist ebameeldivate inimestega.

VÄRISE KAKS MINUTIT Just nagu oleksid külma küüsis. Võte toimib tõhusalt pärast asja läbielatud hirmu. Lõdisedes elad justkui nimme mahasurutud hirmureaktsiooni talitsetud kujul veel korra läbi, suudad end muiates kõrvalt vaadata ja lõõgastuda.

HÜÜA JA ÜMISE Võid nii pahameele kui meeleheia puhul eri viisil hüüda, kiljuda, möirata, ümiseda. Vala oma tunne mistahes häälitussse, see on üks kindlamaid teid nii pinge reguleerimiseks kui ka energiavarude värskendamiseks.

PLAKSUTA KÄSI Tunnustav käteplaksutus on heakskiit iseendale: oled millegi hinnatavaga – näiteks poole tunni pingsa tööga – toime tulnud. See annab tuntava energialisa. Kui ruumis viibib teisi isikuid, kellele sinu käteplaksude mõtet oleks tülikas seletada, võid seda teha ka vaikselt moel mõlema käe sõrmi teineteise vastu trummeldades.

- eraldada reservfondist 8000,- krooni tuleõnnetuses kannatanud perekonna aitamiseks ja valla eluruumi remondiks
- kinnitada toimetulekutoetuse saajate nimekirja
- nõustuda Kärša külas 49,9 ha suuruse Kalevi katastriüksuse ostueesõigusega erastamisega hoonete omanik Väino Haibale
- nõustuda Imukvere külas 49,9 ha suuruse Pikane katastriüksuse ostueesõigusega erastamisega hoone omanik Raul Vahterile
- tagastada 7.91 ha suurune maaüksus Nadalama külas ja 3,35 ha suurune maaüksus Hirla külas Tominga maaomandi taastamiseks Tiig Orlaanile
- kinnitada tagastatava Hõbearu katastriüksuse nõudeõigusest suurema maa eest riigile tasutava võla suurus

POOL SAJANDIT TAGASI...

Mina jäin kahe Eesti poisiga ühte ja me otsustasime end sakslastele vangi anda. Juhtus ka nii, et vene keele oskus oli meil kehv ja läksime oma puu-vene keelega kolhoosnikelt süüa küsima. Need olid aga nii ära hirmutatud, et kui söödavad sõdureid ja see välja tuleb, puuakse neid üles.

Läksime siis suurele teele välja ja hakkasime päikese järgi vaadates Eestimaa poole kõmpima. Kõnnime ja kõnnime, janused ja näljased, aga sakslased ei tee meist väljagi, kihutavad meist uljalt mööda. Lõpuks jõudsim ühte asustatud punkti, kus oli sakslaste tagavaraväeosa. Läksime sakslaste juurde ja rääkisime saksa keelt. Olin seda koolis õppinud, nii et süüa-juua küsida ja väikest juttu rääkida suutsin, ka teised kampajäänud oskasid saksa keelt. Ütlesime, et oleme eestlased ja Venemaa on meid sõtta oma maale viinud. Sakslane kuulab ja ütleb siis saksa keeles: "Estoonets, gut, gut", ja et eestlased saavad koju. Läheb siis auto juurde ja kutsub meid ka sinna, võtab kaarditasku lahti, vähe lehitseb seda ja varsti võime näidata, kus me Eestis elasime. Isegi Kissas, mu kodukülas, olid majad ja kõrvalhooned külatee suunas täpselt ära näidatud.

Sakslane pakkus meile sigaretti. Mina sel ajal veel suitsumes ei olnud. Saime ka juua ja natuke süüa, siis kästi meil istuda ja oodata. Istume ja ootame, päev hakkab juba õhtusse jõudma, meist ei tehta väljagi. Hirm hakkab juba südamesse pugema, et lubati lahkelt koju, aga see on vist lihtsalt lubadus. Lõpuks sõitis mingisugune auto sinna ja võttis meid oma porilaudade peale, kästi hoolega autost kinni hoida. Autosse meid ei võetud, olime nende arvates vist liiga mustad ja kasimata). Sõidame ja sõidame hulga aega. Lõpuks jõuame kohale. Nagu hiljem selgus, olime Pihkva linna servas lageda taeva all okastraadiga ümbritsetud karjaaias. Säl siis liigitati eestlased, lätlased, leedukad ja venelased, iga rahvas omaette aeda. Olime jälle südamest nõrдинud – pidime ju koju saama. Eestlasi oli juba sinna koplisse kenakesti kogunenud. Ka lätlasi ja leedukaid oli üksjagu, aga venelasi vist mitu tuhat.

Eestlaste hulgas oli siin päris hea saksa keele valdajaid ja hakati siis jälle seda koju saamise asja vaatama. Anti lootust, et saame ikka, kuid öeldi ka, et on sõda ja muud asjad on palju tähtsamad.

Õnneks olid ilusad kuumad ilmad – ööbida tuli ju lageda taeva all vene sõduri õhukese suveriidega. Toidunälg hakkas siin kõvasti pigistama. Mõni päev saime pihutäie tükksuhkrut, teine päev jälle midagi supitaolist hobuseliha, vahel ka putru. Leiba saime vist viimasel päeval, kui meile anti sõjavangi tunnistus kätte. Siis hakkasime jalgsi Pihkvast Eestimaa poole astuma.

Ajaarvamine läks meil seal laagris segamini – ei olnud mul ju kella ega kalendrit. Ei märkinud ka kuhugi üles, millal Eestisse jõudsim. Aga arvan, et augustikuus. Kõigil eestlastel polnudki võimalust koju saada. Sakslased hakkasid laagris küsima, kes on autojuht, traktorist, elektrik või mõni muu spetsialist. Põllutöölised ja metsamehed said koju. Teised jäid laagri, ja mis neist sai, ei tea.

Kodus oldi muidugi rõõmsad, sest mitu kuud polnud koduga sidet. Puhkasin siis ennast korralikult välja ja aitasin koduseid töid teha.

Vist oktoobrikuu keskpaiku tuli mulle Paasvere metskonnast teade, et Punasoo metskonnas on vaba metsavahikoht. Tulgu ma vaatama, kui meeldib, hakaku tööle ja õppigu kaugõppes amet ära.

Läksin kohta vaatama ja metsaülem oli nõus mind tööle võtma. Kirjutasin avalduse ja 1.nov.1941 asusin tööle. Punasoo koht asus sel ajal kitsarööpmelise raudtee ääres. Nüüd on ajad muutunud, raudtee on likvideeritud ja on ehitatud maanteed. Sel ajal ei saanud Punasoo Paasvere mõisa metskonda 9 km muidu kui jalgsi. Vihmasel ajal tuli see tee läbida vihmakindlas ülikonnas, sest rohi, vaarikavarred ja puukasvud ulatasid silmini. Jalgrattaga sai sõita mööda raudteetammi Avinurme ja säält Venevere kaudu Paasverre. Olen juba unustanud, aga see oli 30 km piires.

Punasoos elas siis kauaaegne metsatöoline Kamps ja praaker Olt oma naise ja väikese tütreaga. 1943.a. talvel vabanes metsavahikoht Muugas suure maantee ääres ja ma lasin ennast sinna ümber paigutada. See koht oli mulle hästi meele järgi. Säl oli ka põldu, mis Punasoos puudus. Sõda käis aga edasi ja sakslane hakkas Venemaal kaotama ja tagasi tõmbuma.

1944.a. mulle enam pikendust ei antud ja mind võeti üldmobilisatsiooniga sõjaväkke 5. Eesti piirikaitse rügementi.

Sellega algas nagu jälle uus ajajärk minu elus. Et ma olin soomusrongil teeninud ja Vene väes kergesuurtükiväes olnud, siis määrati mind miinipildurite hulka. Miinipildujaid oli sellal kolme mõõtu. Mina kuulusin keskmisse, see oli umbes 80mm toru. Ka venelastel olid samade mõõtmetega relvad. Ja võis juhtuda, et ükskõik kumb laskemoon kätte juhtus, muudkui põruta. See oli aga harilikule reasõdurile väga hävitav relv. Päält lahtisesse kaevikusse sai temaga lasta ülevalt alla. Ainult varjendis võisid mureta olla. Kuigi lennukipommi eest ei kaitsnud ka varjend.

Kui venelane nägi, et Narva rinne Sinimägedes oli talle võitmatu, siis võttis ta uue plaani ja hakkas suurte jõududega ümber Pihkva järve Lõuna-Eestisse trügima. Pidasin minagi seal mitu head madinat maha. Põhjapool Emajõe suutsime veel üsna kaua vastu panna. Aga siis lõppes meil laskemoon otsa. Tuli relv maha jätta, sest seljas seda juba ei tassi. Tuli hakata taganema.

Jällegi oli hüva nõu kallis, sest igaüks pidi ise otsustama, kuidas edasi toimida. Mina taganesin Avinurmest Paasvere kaudu Simunasse. Simunast me enam edasi ei läinud – Saksamaale ma minna ei tahtnud.

Sõjamüriin läks meist mööda. Venelane trügis juba Saaremaa poole. Siis otsustasid venelased jälle mobilisatsiooni teha. Käisin Paasvere metskonnas uurimas. Metsavahtidest oli suur puudus, isegi endine metsaülem Karl Tender oli Rootsi pagenu. Ametis oli uus noor metsaülem, see lubas Rakveresse kaasa tulla, et meid tööle värvata ja mopist päästa. Sõitiski metsaülem meiega koos Rakverre ja päästiski vist kõik päle minu kroonust ära.

Ära valeta ja ära varasta, siis käib sinu käsi hästi ja sa elad kaua. Aga alati see paika ei pea. Komisjonis küsiti kõigepealt, et kus sa olid 1941.a., kui sõda algas. Ja eks mina tobu öelnud, et olin Punaarmee ja kukkusin vangi. Kas oli mul siis vaja seda öelda! Läksin juba 2 aastat enne vabatahtlikult sõjaväkke, oleksin pidanud ütlema, et olin metsas ja ei saanud mopikäsku.

Mulle öeldi siis, et sõda alles käib ja sina kukkusid vangi. Et andsid ju vandetootuse, et vaenlasele vangi ei tohi anda ja sind pole keegi sõjaväest vabastanud.

Järgneb

Ernst Läll

KUIDAS TEKKIS KÄRU KÜLA?

Kord oli puhanud Kalevipoeg. Tal olnud Käru, millel olnud ka toidumoon. Sõdurid tulnud Kalevipoega hirmutama. Kalevipoeg ei ärganud ega ärganud. Sõdurid võtnud Käru ja viinud selle minema. Sõdurite peatust nimetatakse Käru külaks. Sinna jätnud sõdurid Kalevipoja käru.

MIKS TEEB KURG PESA POSTI OTSA?

Ennemuiste elanud kurg maas. Tänu kure suurtele tiibadele ei mahtunud ta kunagi puude vahele. Siis pidi ta kõndima. Kord tuli isakurg jalgsi. Talle tuli vastu karu. Kurg jooksnud ja pagenud ning lõpuks pääses ta vaevu. Jõudnud koju, rääkinud ta kuremale oma juhtumisest. Kui ema ja isa kurepojad suureks said, ei tahtnud nad sama juhtumust. Nii leppisid kogu maailma kured kokku, et ehitavad majad korstnate, kõrgete tornide ja vanade puude otsa. Alates sellest ajast ehitavad nad pesi kõrgete asjade otsa.

SEIKLUS

Kord kõndis kits metsateel. Ta nägi ühte punast käbi. Õhtul mõtles ta sellest pikalt. Hommikul küsis ta hirve käest punaste käbide kohta. Hirv ütles: "Milline see käbi välja nägi?" Kits vastas: "See oli punane ja sädelev". "Hmm", pomises hirv ja ütles siis: "See ei saa olla see..." Kits küsis: "Mis asi ei saa olla mingi asi?" "Kunagi ammu, enne sinu sündi, elas nõid. Ta elas selles samas metsas. Ükskord kaotas ta oma soojendava käbi". Kitsel jäi suu lahti. Samal ajal hiilis põõsas rebane, kes oli nende juttu salaja pealt kuulnud. Ta sosistas: "Kui ma vaid saaksin selle käbi kätte". Sealt läks mööda mett maiustanud karu. Rebane peatas ta kinni ja lausus: "Kuule, karu, kas sa tead,..." Ja ta rääkis kogu loo karule ära. Karu oli unine ja ta tukkus ega kuulnud rebase juttu. Ta tatsas edasi ega teinud rebase jutust väljagi. Kits otsis üles koha, kus ta oli näinud käbi ja otsis käbi üles. Ta läks vana targa põdra juurde. Põder ehmus ja tahtis teada, mis see on. Kits rääkis hirvelt kuuldud loo. Põder ütles: "Sa pead selle tagasi viima. Nõid elab vanas puuõõnes". Kits hakkas otsima nõida. Rebane tuli vastu ja krabas võlukäbi. Kits hakkas teda taga ajama. Rebane jooksis aga marjulolevale nõiale sülle. Nõid küsis: "Miks sa jooksed ja kes see seal jookseb?" Rebane vastas: "E.e.e.e, see on kits ja teeb sporti". Aga kits jõudis ka sinna. Ta puhkis ja lausus siis: "Mis, kukkusid nõiale sülle? Nüüd anna käbi nõiale, see on ju tema oma!" Nõid küsis: "Mida? Palun rääkige mulle, millisest käbist te räägite!" "Sa kaotasid kunagi soojendava käbi, mina leidsin selle metsast", vastas kits. Nõid tahtis oma käbi. Rebasel ei jäänud midagi muud üle, kui käbi nõiale anda. Nõid sai oma käbi ja lausus: "Sinul, kits tulevad soojemad talved!" Ja kitsel olidki soojemad talved, aga ka külma oli tema talvedes. Kitse viiekümnes seiklus oligi lõppenud.

Kristi Ramot, Käru Algkool, 4.klass

POLITSEIKROONIKA

OKTOOBER, NOVEMBER

Heino Vaarik §150(1) – avalikus kohas alkoholijoobes, trahv 410.-
 Alfred Tikka §150(1) – avalikus kohas alkoholijoobes, trahv 123.-
 Helmo Toots §150(1) – avalikus kohas alkoholijoobes, trahv 410.-
 Veljo Varb §150(1) – avalikus kohas alkoholijoobes, trahv 410.-
 Aleksander Talja §96(1) – mootorsõiduki juhtimine alkoholijoobes, trahv 4100.-
 Meelis Linnas §96(1) – mootorsõiduki juhtimine alkoholijoobes, trahv 4100.-
 Aivar Kenkmaa §96(2) – mootorsõiduki juhtimine alkoholijoobes, omamata juhtimisõigust, trahv 4100.-
 Ülar Vaarik §96(2) – mootorsõiduki juhtimine alkoholijoobes, omamata juhtimisõigust, trahv 3690.-
 Silver Kukk §96(2) – mootorsõiduki juhtimine alkoholijoobes, omamata juhtimisõigust, algatati kriminaalasi
 §103(2) – peatamismärguande eiramine, trahv 3895.-
 §103(2) – peatamismärguande eiramine, trahv 4100.-
 Meelis Tiiter §101(1) – mootorsõiduki juhtimine juhtimisõiguseta, trahv 1640.-
 Georg Kritsmann §101(2) – mootorsõiduki juhtimine juhtimisõiguseta, trahv 4100.-



DETSEMBRIKUUS

SIMUNA

RAHVAMAJAS

- 2.dets. kell 16.00 Simuna PK
 LIIKUMISRÜHMADE
 ÜLEVAATUS
- 11.dets. kell 22.00 DISKO
 21.dets. Simuna PK
 JÕULUPIDU
- 22.dets. kell 14.00 KODULASTE
 JÕULUPUU
- 25.dets. kell 20.00 JÕULUÕHTU
 Õhtu juhiks Irene Pukk
 Tantsuks ans.
 "Kahur ja Roos"
 Piletite eelmüük ja
 laudade ettetellimine
 1.-23.dets.
- 29.dets. kell 14.00 EAKATE
 AASTAVAHEHETUSPIDU
 Üllatusesinejad



KÄRU RAHVAMAJAS

- 3.dets. kell 20.00 ÕHTU
 TANTSUGA
 Õhtut sisustab muusika ja
 mängudega
 PILLIMEES SASS
 Pilet 25.-
- 17.dets. kell 15.00 MILLEENTUMIMÄNGUD
 LASTELE
 JÕULUMUUSIKAL
 Aruküla Huvikeskuse
 teatritrupilt
 Pilet 10.-
- 22.dets. kell 17.00 LASTE
 JÕULUPIDU
- 22.dets. kell 20.00 KÜÜNLAVALGUSÕHTU
 Õhtu sisustavad
 Väike-Maarja Kammerkoor
 ja ans. "Meie Kaks"
 Pilet 25.-
- 22.dets. kell 17.00 MUUSIKAKOOLI
 JÕULUPIDU
- 23.dets. kell 16.00 LASTEAI
 JÕULUPIDU



Õnnitleme!

Aastad need astuvad
seatud rada,
ei saa neid käskida, peatada.



87

Meta Petti

27.12.1912

84

Elmar Korjas

25.12.1915

75

Helga Läll

29.12.1924

65

Pii Ever

18.12.1934

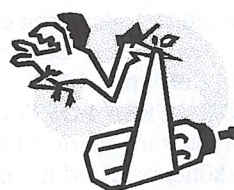
Reginald Metssalu

29.12.1934

60

Manni Rahulaan

29.12.1939



Maailmas palju Su tarvis
uut on ja imelist,
maailmas väga oli tarvis
last Sinu-nimelist!

Kaire ja Valdur Kasemets

tütar ANETTE

26.10.1999.a.

Kristiina Luht

tütar KRISTELLA

05.11.1999.a.

Ei tulek ega minek
ole meie endi teha...

ALIIDE TOOVER

30.09.1906 – 14.11.1999

ELMAR LEHTMETS

19.03.1928 – 14.11.1999



JUMALATEENISTUSED

05.detsembril kell 13.00 2.advendipühapäev
12.detsembril kell 12.00 3.advendipühapäev
19.detsembril kell 13.00 4.advendipühapäev
24.detsembril kell 17.00 jõuluõhtu
25.detsembril kell 13.00 1.jõulupüha
26.detsembril kell 13.00 2.jõulupüha
31.detsembril kell 17.00 vana-aastaõhtu
Koguduse vaimulik Tauno Teder, tel. 61 956,
mob. 25210524

Kogudusemaja Allika 3, tel. 37 296

TÄNUAVALDUS

Südamlik tänu Avanduse
Vallavalitsusele, eriti vallavanemale ja
Silvi Sirelpuule, Nelli Alametsale,
Kalev Alberile ja kõikidele inimestele,
kes meid raskes olukorras toetasid ja
abistasid.

Perekond Kukner

Müüa ühetoaline korter Pargi 17-3
Jüri Lorvi

Täname kõiki lahkeid inimesi, kes aitasid
perekond Kuknerit riiete ja muu vajaliku
muretsemisel.

Asjad, mida nende pere ei vaja, jäävad
esialgu vallamajja ning jõuavad teiste
abivajajateni 4.heategevuslaadal uuel aastal.
Kuid hädasolijad võivad neid ka vallamajast
küsida.

Nõude, mööbli ja muu majakraami
pakkujatega võtame ühendust siis, kui
perekond saab kolida korterisse.

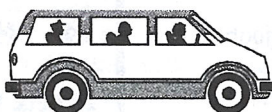
Avanduse Vallavalitsus



HEI NOOR!

Kui Sul on huvi
teatritegemise vastu,
siis kohtume
Simuna Rahvamajas
4.detsembril kell 11.00
Õnnela Pärnaste

Simuna-Laekvere-Rakke-Simuna liini
asemel on käigus liin
SIMUNA-RAKKE ja RAKKE-SIMUNA
Simunast 7.30 16.10
Rakkes 7.52 16.27
Rakkest 8.10 15.40
Simunas 8.27 16.02
IGAL TÖÖPÄEVAL



RONGID RAKKEST:

Tartusse 9.38
15.40
18.41
20.36
Tallinnasse 9.09
16.27
19.30

TÄHELEPANU!

Seoses olmejäätmete
taaskasutamisega võib panna
kasutatud plast-, alumiinium-
ja klaasnõud ning -pudelid
prügikonteinerite kõrval
olevatesse
klaasikonteineritesse.